

[Pernille Sams]

Vi har stadig intet hørt – trods opringtoner her i 1994.«

Jeg har også andre breve; jeg kunne citere fra mange breve fra folk, der ikke aner, hvordan de skal komme ud af denne forpligtelse, fordi der er blevet politisk usikkerhed om, hvad deres fremtid er, og hvilken husleje de skal betale i fremtiden. Og det er altså Folkeetingets pligt, når man opdager sådan noget som dette her, at sørge for, at der på den ene eller anden facon bliver en retssikkerhed for disse mennesker. Vi har en stor forpligtelse til at få rettet op på dette her.

Jeg synes, hr. Jørgen Estrups bemærkninger om, at der er tale om en fidus, nødvendiggør nogle få kommentarer, for jeg er ikke enig i, at der er tale om en fidus. Jeg mener ikke, at der er tale om fidusboliger eller fiduser i det hele taget, for selv om der er tale om et ureguleret område, som det her er, er der ingen, der siger, at der er tale om fiduser.

Det eneste, man åbenbart bryder sig om i Det Radikale Venstre og åbenbart også i flere af de andre partier – men hr. Jørgen Estrup gjorde det nu meget klart – er jo, at der skal være tale om et topreguleret område; ellers er der tale om fiduser. Og der er altså ingen grund til at kalde dette her en fidus.

Man kan lige så godt sige, at det faktisk er en fantastisk god boligform, for den ligger ikke det offentlige til byrde. Det er velrenoverede, gode, vedligeholdte boliger, som tjener et udmærket formål, og hvor mange unge mennesker bor og har det udmærket og er glade for deres bolig. Og bare fordi det ikke hører under den almindelige huslejereguleringslov, er der da ikke noget galt ved denne boligform.

Der er blevet noget galt, fordi vi har fået skabt en usikkerhed, så folk ikke aner, hvordan deres fremtidige forhold tegner sig, men det er da ikke boligformen som sådan, der er noget galt med; det er lovgivningen, der er noget galt med.

Og jeg synes, det er helt urimeligt, at man blot henviser dem til, at de kan bare klage og så vente og se, hvad der sker, og håbe på, at der sker et eller andet.

De samme bemærkninger skal egentlig gælde fru Kirsten Jacobsen, som også hæftede sig meget ved, at der var tale om en dårlig boligform, nærmest fordi der mangler nogle faste regler. Det er slet ikke vores opfattelse – tvært-

imod. Vi mener, det er en boligform, som sagtens kan blive en vældig god og populær boligform, bare den får faste rammer og faste regler, så vi ikke sætter beboerne i en umulig situation.

Fru Kirsten Jacobsen forsøgte at tage patent på ideen i dette forslag, og derfor sagde fru Kirsten Jacobsen også nej til at stemme for det, for hun ville hellere stemme for sit eget lovforslag, når det kommer. Det må vi så se på til den tid.

Jeg har også lyst til at komme med en kommentar til hr. Jens Thofts bemærkninger om, at det var et dårligt gennearbejdet beslutningsforslag. Det opfatter jeg som en dårlig undskyldning for, at SF ikke vil støtte forslaget. Nu har hr. Jens Thoft været ude med mange meldinger, som er gået i nøjagtig samme retning, og han har engageret sig meget i denne her debat, og det har jeg da været meget glad for, for så troede jeg da også, at der var en chance for, at vi kunne komme videre med sagen.

Nu vil SF så alligevel ikke støtte forslaget og siger, at det ikke er godt nok gennearbejdet og sådan noget, men sagen er jo, at det er et beslutningsforslag. Hvis det havde været et lovforslag, havde jeg været enig med hr. Jens Thoft, men det er et beslutningsforslag, og det er helt bevidst, at det er lavet som et beslutningsforslag.

Vi ved, at regeringen sidder og arbejder med spørgsmålet og har gjort det meget længe. Men lige netop det hjørne, der nu er i dette beslutningsforslag, er det helt akut nødvendigt at få klaret, og derfor fortjener det at blive rykket frem. Uanset hvad regeringens reformarbejde på hele dette område vil bringe til den tid, når det kommer, er dette problem absolut nødvendigt at få løst som et lille hjørne. Og i og med, at vi har lavet det som et beslutningsforslag, kan regeringen jo indarbejde de ting, som den finder er nødvendige at tage med. Det har vi åbnet for, men det er en dårlig undskyldning bare at afvise det.

Ved at lytte til alle ordførerne har jeg ligesom fået dannet et billede af, hvorfor forslaget bliver afvist, og det er vel i virkeligheden, fordi man slet ikke ønsker denne boligform. Både SF's, fru Kirsten Jacobsens og regeringsordførernes taler kunne vel i virkeligheden kun forstås på den måde, at man ønsker at få stoppet